

Pěstounství může být i rozumová volba, říká ambasadorka pěstounské kampaně

7.7.2025 - Mertlová | Krajský úřad Plzeňského kraje

Rektorka Univerzity Karlovy Milena Králíčková se stala ambasadorkou kampaně Pěstuj budoucnost, která podporuje téma pěstounství v Plzeňském kraji. První žena v čele naší "nejstarší, největší a nejlepší vysoké školy", jak sama říká, žije v Plzni. V její osobnosti se spojují praktické dovednosti z porodních sálů Gynekologicko-porodnické kliniky Fakultní nemocnice Plzeň i z laboratoří Biomedicínského centra plzeňské Lékařské fakulty, zároveň je však milující manželkou a matkou, jež věří v konání dobrých věcí.

Jaké máte vzpomínky na dětství a na výchovu vašich rodičů?

Jen ty nejkrásnější. Možná je to trošku mojí povahou, špatné vzpomínky si snažím nevybavovat, ale opravdu... Vyrůstala jsem ve Strakoncích, což je menší, asi dvacetitisícové město, mám tři sourozence, dva starší bratry a jednu mladší sestru, a na dětství vzpomínám ráda i díky nim.

Takže jste se potom určitě snažila takové dětství zajistit i vašim dětem.

Ano, mým dvěma dcerám bude v létě 21 a 18 let. Chtěla jsem, aby byly spokojené a vyrůstaly přesně tak, aby si na dětství mohly zavzpomínat také tak hezky jako já.

Kampaň Pěstuj budoucnost vznikla, aby se to, o čem jsme teď mluvili, podařilo zajistit i dětem, které takové štěstí neměly. Váhala jste, jestli přijmout nabídku Plzeňského kraje a stát se její ambasadorkou?

Zvažovala jsem jenom to, jestli budu mít prostor se kampani věnovat. Moje pozice ve vedení Univerzity Karlovy je momentálně časově extrémně náročná. Těch několik setkání se zástupci vedení Plzeňského kraje tedy sloužilo hlavně k ujištění, že budu moci dostát všem povinnostem, které jsou s ambasadorstvím spojené.

Vy se mladým lidem věnujete vlastně celý život. Jste rektorkou, vychovala jste dvě dcery a nemůžeme vynechat vaši vědeckou dráhu, tedy výzkum neplodnosti a její léčby. To je stále aktuální?

Dokud jsem byla prorektorka, dařilo se mi například i během covidu mít k vědě blíže než teď. S týmem, který v laboratoři reprodukční medicíny momentálně vede docent Nevoral, a s Ústavem histologie a embryologie, který po mně převzal profesor Tonar, jsem sice pořád v kontaktu, ale vědkyní bych se momentálně snad ani neměla nazývat. Téma neplodnosti je pro mě ovšem velmi důležité a doufám, že se k němu zase vrátím.

Je to podobně důležité téma jako pěstounství?

V obou případech jde o budoucnost, lidské životy a ty základní věci, které v životě máme. Protože ať děláme cokoli, a třeba svoji práci opravdu milujeme, bez toho nejbližšího okolí, kterým jsou pro nás nejdříve rodiče a potom třeba děti a celá rodina, bez toho je život určitě daleko složitější. Myslím si, že pokud můžu udělat cokoli, co pomůže třeba jen jednomu člověku, tak to vždycky udělat chci.

Znáte osobně nějaké pěstouny?

Měla jsem velkou radost, když jsem na tiskové konferenci Pěstuj budoucnost, potkala pěstounku, která je spisovatelkou dětských knih a právě teď má v péči krásnou dvouletou holčičku. Bylo nádherné vidět, jakým způsobem k tomu přistoupila. Na konferenci i později neformálně zdůraznila, že důležité je přijmout dítě takové, jaké je. Vystihla jednu z nejpodstatnějších věcí, které k pěstounství patří.

Smyslem kampaně je udělat z pěstounství všední, dobře známé téma, nad kterým už nevisí žádný otazník. Co z těch méně známých věcí by se podle vás mělo hlavně vědět?

Chtěla bych zdůraznit jednu věc, která překvapila i mě. Pěstounství rozhodně nemusí vždycky být jenom citová volba, nemusí jít jen o to, že cítíte potřebu dát lásku, oporu a péči někomu, kdo ji potřebuje. Pěstounství totiž může být i volba rozumová, racionální. Všichni to známe, že když spoléháme především na srdce a na cit, může v určitý okamžik přijít rozčarování. Ale i když se rozhodnu být pěstounem s racionálním úmyslem, láska nakonec přijde. Věřím, že to tak je.

Takže pěstounstvím můžu udělat něco pro dítě, ale vlastně také sám pro sebe, protože mě taková zkušenost může posílit osobnostně?

Přesně tak. Může to být něco, co právě zapadá do životní etapy, ve které se právě nacházíte a v čem vidíte smysl.

Cílem kampaně Pěstuj budoucnost je také získat co nejvíce nových pěstounů a pěstunek. Jako rektorka jste denně v kontaktu s aktuální generací mladých lidí, s níž si slovo budoucnost spojujeme. Různé průzkumy se zabývají tím, jestli chtějí, či nechtějí mít děti, takže co oni a pěstounství?

Všechno je o hodnotách. Ostatně při jedné debatě na univerzitě od některých jednotlivců z řad našich studujících i zaznělo, že neplánují mít děti, ale ne proto, že by se nechtěli o někoho starat. Neplánují mít vlastní děti, protože se chtějí starat o ty, které lásku a péči budou potřebovat. Na univerzitě vyučuji od 1996, kdy jsem já sama skončila školu, začala vyučovat, připravovat se na atestaci a dala se na cestu vědy, ale s takovým názorem jsem se tehdy rozhodně nesetkala. Svět se zkrátka proměňuje, mladí lidé se proměňují a mají silné slovo. A já si myslím, že je to dobře.

Protože mohou inspirovat i starší generaci, pokud se inspirovat nechá?

Naprosto souhlasím, to je jedna z věcí, které se mi líbí právě na univerzitách. Každý den se snažíme o otevřenost, o dialog, a vždycky když vidím někoho, kdo si myslí, že jedinečně ta starší generace má patent na správný názor, překvapuje mě to. Univerzita by měla být o setkávání a naslouchání všem, kteří tam jsou.

Našli bychom nějaké propojení tématu pěstounství a Univerzity Karlovy, třeba jejího nového nadačního fondu?

Na univerzitě máme hned několik nástrojů, kterými se snažíme pomáhat například dětem ze sociálně ohrožených rodin. Nabízíme například přihlášku zdarma pro ty, kteří by měli nárok na sociální stipendium od státu, a když už se na naši univerzitu dostanou, můžeme jejich sociální stipendium od státu ještě navýšit poměrně vysokou částkou. Umožňujeme jim automaticky ubytování na kolejích, podporujeme je, aby mohli chodit do menz... Chceme být univerzita, která není uzavřená a má nástroje, jak pomáhat. Nadační fond je nová věc, v současné době schvalujeme jeho strategii. Jednou z důležitých věcí ale bude pomoci dostat se na univerzitu i těm, kteří nemají možnost, aby je oba rodiče podporovali. Musíme být otevřenější i jim.

Vraťme se k pěstounství a Plzeňskému kraji. Kampaň Pěstuj budoucnost začala, jste její

oficiální ambasadorkou, co má přinést, je jasné. Změnu k lepšímu nemůžeme čekat hned, ale co si by se teď mělo začít díť, aby se téma dostávalo lidem pod kůži?

Přála bych si, abychom mohli ukazovat právě takové dobré příběhy a hezké situace, jakou bylo moje zmíněné setkání s maminkou – pěstounkou. Abychom mohli takových příběhů s veřejností sdílet co nejvíce. Také se moc těším, že se budeme s pěstounskými rodinami osobně potkávat, a doufám, že se mi je podaří pozvat třeba na některý z koncertů k nám do Karolina. Budu samozřejmě moc ráda, když téma pěstounství přivedeme mezi mladé lidi, například na některých sportovních událostech. Nevím třeba, jestli je veřejně známé, že spolu vysoké školy hrají hokej v rámci Univerzitní hokejové ligy O pohár Jana Palacha. Je to událost, na kterou přijdou tisíce mladých lidí, studujících i absolventů, a je to i velmi kvalitní hokej, který několikrát vysílala i Česká televize. Ráda na zápasy, a tím i mezi mladé, pozvu pěstouny a pěstounky, a sdílením jejich pozitivních příběhů budeme téma dostávat dál.

Stejně jako se teď v Plzni na utkáních týmů Univerzity Karlovy i Západočeské univerzity propaguje například Registr dárců kostní dřeně?

Pokud se to podaří, bude to skvělé.

Kdybych byl člověk, který váhá nad tím, jestli se má stát pěstounem, a vy byste mě teď chtěla motivovat, co byste mi řekla?

Pokud nad tím už uvažujete, pokud máte v hlavě třeba jen jiskřičku úvahy, řekla bych vám, že když zvážíte pro a proti, pěstounství bude vždycky spojené s nelehkými chvílemi. Stejně jako rodičovství, které také nikdy nepřináší jenom slunečkové chvíle a radost, ale i starosti. Jenže na druhou stranu rodičovství i pěstounství do vašeho života vnese vždycky i lásku a vzájemný cit. A ten pocit, že uděláte něco dobrého pro někoho, komu to může v životě pomoci a jehož život to může změnit, tak ten pocit je k nezaplacení.

<https://www.plzensky-kraj.cz/pestounstvi-muze-byt-i-rozumova-volba-rika-ambasa>